

2 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗΣ “ΑΧΙΛΛΕΥΣ” ΚΑΪΜΑΚΛΙΟΥ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 973/95)

*Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον
— Ειδικά η απαίτηση το συμφέρον να είναι έννομο — Η έννοια του
εννόμου και η μη πλήρωσή της στην κριθείσα περίπτωση.*

5 Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της πολιτογράφησης ξένου αθλητή
ως Κυπρίου επειδή το γεγονός θα εμπλούτιζε τη σύνθεση αντιπάλου
τους ομάδας σε ξένους πέραν του επιτρεπομένου από το νόμο ορίου.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τη προσφυγή, αποφάσι-
σε ότι:

15 Το Δικαστήριο εξέτασε το κατά πόσο κατ' αρχήν οι αιτητές είχαν
οποιοδήποτε συμφέρον στην απόφαση του Υπουργού για την πολιτο-
γράφηση του ενδιαφερόμενου προσώπου. Αναμφίβολα η απόφαση δη-
μιούργησε μια νέα κατάσταση η οποία έφερε μαζί της τη δυνατότητα
επίδρασης εν τέλει επί της πορείας της καλαθοσφαιρικής ομάδας των
αιτητών. Ωστόσο, αυτή η επίδραση δεν μπορεί να μεταφραστεί σε
αντίστοιχο δικό τους συμφέρον στην απόφαση για πολιτογράφηση. Η
20 επίδραση στους αιτητές δεν προέκυπτε απευθείας από την πολιτο-
γράφηση. Την κρίσιμη αιτία την αποτελούσαν οι κανονισμοί της Ομο-
σπονδίας οι οποίοι παρεμβάλονταν μεταξύ της πολιτογράφησης και
της συμμετοχής του ενδιαφερόμενου προσώπου στην αντίπαλη καλα-
θοσφαιρική ομάδα. Με την πολιτογράφηση καθεαυτήν οι αιτητές δεν
είχαν οποιαδήποτε σχέση. Τίποτε το δικό τους δε συναρτάτο προς αυ-

τή. Η επίδραση απέρρεε από ό,τι όριζε ο σχετικός κανονισμός της Ομοσπονδίας. Το περιεχόμενό του ήταν που δημιουργούσε το ζήτημα και όχι η πολιτογράφηση.

Αλλά και αν ακόμα η εν τέλει επίδραση προς τους αιτητές θα μπορούσε να θεωρηθεί ως συμφέρον σε σχέση με την πολιτογράφηση, τέτοιο συμφέρον δε θα μπορούσε, να θεωρηθεί έννομο. Για να είναι το συμφέρον έννομο, υλικό ή ηθικό, πρέπει να ανάγεται σε τομέα προστασίας συνυφασμένο με το θέμα σε σχέση με το οποίο εκδίδεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Το συμφέρον για να είναι έννομο δεν μπορεί παρά να είναι ταυτόσημο με την τήρηση της προβλεφθείσας τάξης και δεν μπορεί να προκύψει κατ' αντίθεση προς αυτή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας (1996) 3 Α.Α.Δ. 73,

Νίκολας ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 227.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων με την οποία πολιτογράφησαν αλλοδαπό καλαθοσφαιριστή αντίπαλης ομάδας ως Κύπριο.

Κ. Χρυσστομίδης, για τους Αιτητές.

Μ. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Θ. Ιωαννίδης, για τα Ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Οι αιτητές είναι εγγεγραμμένοι και λειτουργούν δυνάμει του περί Εγγραφής Λεσχών Νόμου, Κεφ. 112. Στις δραστηριότητές τους περιλαμβάνεται και η διατήρηση ομάδας καλαθοσφαίρας η οποία λαμβάνει μέρος στο πρωτάθλημα της Α' κατηγορίας και σε άλλες διοργανώσεις της Κυπριακής Ομοσπονδίας Καλαθόσφαιρας. Σύμφωνα με τους κανονισμούς της Ομοσπονδίας, κάθε ομάδα καλαθοσφαίρας που αγωνίζεται στην Α' κατηγορία έχει δικαίωμα να διατηρεί στη δύναμή της μέχρι δύο αλλο-

δαπούς καλαθοσφαιριστές. Αυτή η πρόνοια αποτελεί στην παρούσα υπόθεση τον κεντρικό άξονα.

5 Οι αιτητές προσβάλλουν την πολιτογράφηση αλλοδαπού καλαθοσφαιριστή ως Κυπρίου. Και τούτο διότι η συμμετοχή του σε άλλη καλαθοσφαιρική ομάδα, αντίπαλο εκείνης των αιτητών, δεν θα διέπεται πια από τον αναφερθέντα περιορισμό. Ο αλλοδαπός στην προκείμενη περίπτωση - το 1ο ενδιαφερόμενο πρόσωπο που στη συνέχεια θα αναφέρεται μόνο ως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο - είναι ο Βούλγαρος Εμίλ Ασένοβ Ιόνοβ. Εξ αρχής φαινόταν ότι θα εντασσόταν και εν τέλει εντάχθηκε στη δύναμη της καλαθοσφαιρικής ομάδας Α' κατηγορίας του "Κεραυνού" Στροβόλου.

15 Προτού ακόμα επέλθει η πολιτογράφησή του, οι αιτητές, με επιστολή τους ημερομηνίας 5 Αυγούστου 1995 απευθύνθηκαν στον Υπουργό Εσωτερικών ως τον αρμόδιο Υπουργό, εκθέτοντάς του τις αντιρρήσεις τους ως εξής:

20 "α) Με την πολιτογράφηση ξένων καλαθοσφαιριστών αλλιώνεται σημαντικά η δυναμικότητα υπέρ τριών σωματείων που στη ουσία θα αγωνίζονται με τρεις ξένους καλαθοσφαιριστές αντί με δύο.

25 β) Η εργοδότηση πολιτογραφηθέντων καλαθοσφαιριστών αποστερεί από Κυπρίους αθλητές την δυνατότητα να αγωνίζονται στις ομάδες τους. Χωρίς αμφιβολία αυτό μελλοντικά θα έχει αλυσιδωτές αρνητικές επιπτώσεις αφού θα αποθαρρύνει πολλούς ταλαντούχους νέους να ασχοληθούν με το άθλημα και θα αποδυναμώσει την Εθνική μας ομάδα.

30 γ) Στο χώρο της καλαθοσφαίρας όπου η κάθε ομάδα αποτελείται από πέντε παίκτες, σε αντίθεση με το ποδόσφαιρο που οι παίκτες είναι έντεκα, η εργοδότηση και τρίτου ξένου αλλιώνει σημαντικά την ταυτότητα μίας ομάδας που θα ονομάζεται πλέον κατ' ευφημισμό Κυπριακή ομάδα."

35 Ο Υπουργός προχώρησε και στις 27 Οκτωβρίου 1995 ενέκρινε την αίτηση για πολιτογράφηση. Με αποτέλεσμα το ενδιαφερόμενο πρόσωπο να αποκτήσει Κυπριακή υπηκοότητα.

40 Επειδή μετά την πολιτογράφησή του το ενδιαφερόμενο πρόσωπο άρχισε να αγωνίζεται με την καλαθοσφαιρική ομάδα "Κεραυνού" Στροβόλου στην οποία συμμετείχαν ταυτόχρονα και δύο αλλοδαποί καλαθοσφαιριστές, οι αιτητές επεδίωξαν την έκδοση προ-

σωρινού διατάγματος κυρίως ενόψει της ενίσχυσης, καθώς την θεωρούσαν, της αντίπαλης ομάδας εξ αιτίας της συμμετοχής του ενδιαφερόμενου προσώπου, μιάς ενίσχυσης η οποία, κατά τους αιτητές, επέφερε ανατροπή του υφιστάμενου ισοζυγίου δυνάμεων και συνακόλουθο πλήγμα κατά της ομάδας τους, με σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις. Το παράπονό τους ξεκινά βέβαια από το ότι αυτός είναι ικανός καλαθοσφαιριστής. Προβάλλουν όμως και διαζευκτικό λόγο προς υποστήριξη. Που είναι ότι για μέρος της περιόδου διαμονής του ενδιαφερομένου προσώπου την οποία ο Υπουργός έλαβε υπόψη για σκοπούς πολιτογράφησης, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο βρισκόταν στην Κύπρο δίχως άδεια παραμονής και δεν θα έπρεπε, ως εκ τούτου, εκείνο το μέρος της περιόδου να είχε ληφθεί υπόψη.

Ηγέρθη προκαταρκτικά το κατά πόσο οι αιτητές έχουν έννομο συμφέρον προκειμένου να προσβάλουν την απόφαση για πολιτογράφηση του ενδιαφερόμενου προσώπου. Ο συνήγορος της καθ' ης, όπως και ο συνήγορος του ενδιαφερόμενου προσώπου υποστήριξαν ότι ελλείπει έννομο συμφέρον για προσβολή της απόφασης, ενώ ο συνήγορος των αιτητών προέβαλε το αντίθετο. Αναπτύσσοντας τις θέσεις τους, οι συνήγοροι προέβησαν σε λεπτομερή αναφορά στις αρχές που διέπουν το θέμα όπως και σε εκτενή παραπομπή τόσο σε συγγράμματα όσο και σε νομολογία Κυπριακή και Ελλαδική. Θεωρώ αχρείαστη τη γενική ανασκόπηση του πεδίου. Δυσκολία στον εντοπισμό των αρχών δεν υπάρχει. Το πως όμως επιδρούν στην αντίκρουση και κατάταξη ορισμένων λεπτών περιπτώσεων δεν είναι πάντοτε πρόδηλο.

Αρχίζω εξετάζοντας το κατά πόσο κατ' αρχήν οι αιτητές είχαν οποιοδήποτε συμφέρον στην απόφαση του Υπουργού για την πολιτογράφηση του ενδιαφερόμενου προσώπου. Αναμφίβολα η απόφαση δημιούργησε μια νέα κατάσταση η οποία έφερε μαζί της τη δυνατότητα επίδρασης εν τέλει επί της πορείας της καλαθοσφαιρικής ομάδας των αιτητών. Ωστόσο, αυτή η επίδραση δεν μπορεί κατά τη γνώμη μου να μεταφραστεί σε αντίστοιχο δικό τους συμφέρον στην απόφαση για πολιτογράφηση. Η επίδραση στους αιτητές δεν προέκυπτε απευθείας από την πολιτογράφηση. Την κρίσιμη αιτία την αποτελούσαν οι κανονισμοί της Ομοσπονδίας οι οποίοι παρεμβάλλονταν μεταξύ της πολιτογράφησης και της συμμετοχής του ενδιαφερόμενου προσώπου στην αντίπαλη καλαθοσφαιρική ομάδα. Με την πολιτογράφηση καθεαυτήν οι αιτητές δεν είχαν οποιαδήποτε σχέση. Τίποτε το δικό τους δεν συναρτάτο προς αυτή. Η επίδραση απέρρεε από ό,τι όριζε ο σχετικός κανονισμός της Ομοσπονδίας. Το περιεχόμενό του ήταν που δημιου-

- γούσε το ζήτημα και όχι η πολιτογράφηση. Χρήσιμο παράδειγμα προσφέρει η απόφαση του ΣτΕ αρ. 1532 - 1533/82. Δεν παραγνωρίζω βέβαια ότι εκεί το αρμόδιο αθλητικό σώμα διατηρούσε διακριτική εξουσία προκειμένου να ανακαλέσει ή να ακυρώσει το δελτίο συμμετοχής αθλητή ενώ στην Κύπρο, καθώς φαίνεται, η δυνατότητα συμμετοχής σε ομάδα ακολουθεί εφόσον ο αθλητής έχει Κυπριακή υπηκοότητα. Αυτή όμως η διαφορά στους αντίστοιχους θεσμούς δεν μεταβάλλει τη γενική αρχή υπό το φως της οποίας πρέπει να αντικρύζονται τέτοιες καταστάσεις. Δεν νομίζω ότι ο
- 5 Υπουργός κατά την απόφασή του για πολιτογράφηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη και το περιεχόμενο του όποιου αθλητικού κανονισμού με προοπτική όχι απλώς την τήρησή του αλλά την αποφυγή των φυσιολογικών αποτελεσμάτων.
- 10
- 15 Αλλά και αν ακόμα η εν τέλει επίδραση προς τους αιτητές θα μπορούσε να θεωρηθεί ως συμφέρον σε σχέση με την πολιτογράφηση, τέτοιο συμφέρον δεν θα μπορούσε, κατά τη γνώμη μου, να θεωρηθεί έννομο. Για να είναι το συμφέρον έννομο, υλικό ή ηθικό, πρέπει να ανάγεται σε τομέα προστασίας συνυφασμένο με το θέμα
- 20 σε σχέση με το οποίο εκδίδεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Ο νόμος προστατεύει βέβαια τον αθλητισμό: βλ. τους περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμους του 1969 έως 1985. Αλλά η παρεχόμενη προστασία είναι σύννομη, συναρτάται δηλαδή προς ό,τι ισχύει στον υπό αναφορά τομέα και δεν εκτείνεται ανάλογα με την
- 25 όποια ευρύτερη αντίληψη. Στην προκείμενη περίπτωση ο σχετικός κανονισμός διαχωρίζει μεταξύ Κυπρίων και αλλοδαπών καλαθοσφαιριστών χωρίς να προβαίνει σε άλλη διάκριση ανάμεσα στους πρώτους ανάλογα με το πως κτήθηκε η υπηκοότητα τους. Το συμφέρον για να είναι έννομο δεν μπορεί παρά να είναι ταυτόσημο με
- 30 την τήρηση της προβλεφθείσας τάξης και δεν μπορεί να προκύψει κατ’ αντίθεση προς αυτή. Συνεπώς και να υπήρχε εδώ συμφέρον δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί έννομο. Που σημαίνει, καθώς αναφέρεται στο “Διοικητικόν Δίκαιον” Τόμος Γ΄ 2η Έκδ. σελ. 276, του Δένδια:
- 35
- “... να αναγνωρίζεται τούτο υπό του ν. και να επιτρέπεται υπό τούτου η επιδίωξις αυτού. άλλως, έννομον είναι το βασιζόμενον εις νομικήν ιδιότητα ή νομικήν κατάστασιν, αναγνωριζομένην υπό του δ., π.χ. την της ιδιοκτησίας. Εφ’ όσον το συμφέρον δεν αναγνωρίζεται υπό του δ. ως νομίμως υπάρχον, δεν θεωρείται ως έννομον.”
- 40

Επί του αυτού θεωρώ χρήσιμο και το εξής απόσπασμα από τον Δαγτόγλου, “Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο” 2η Έκδ. παρα. 537

στο οποίο αναφέρθηκε με επιδοκιμασία η Ολομέλεια στην **Χαράλαμπος ν. Δημοκρατίας (αρ. 1)** (1996) 3 Α.Α.Δ. 73:

“Έννομο είναι το συμφέρον που όχι μόνο δεν αντίκειται στο δικαιο, αλλά και αναγνωρίζεται από αυτό ως άξιο έννομης προστασίας Έτσι, ο ιδιώτης έχει έννομο συμφέρον στην τήρηση κανόνων δικαίου, π.χ. περί προστασίας του περιβάλλοντος ή πολεοδομίας, οι οποίοι επιβάλλουν υποχρεώσεις στην διοίκηση, χωρίς να του παρέχουν (υποκειμενικά) δικαιώματα, αλλά των οποίων η τήρηση δημιουργεί ή διασφαλίζει μια ευμενή γι' αυτόν κατάσταση...”

Ο συνήγορος των αιτητών στην αγόρευσή του στηρίχθηκε ιδιαίτερα σε απόφαση του Πικί, Δ. (όπως ήταν τότε) στην υπόθεση **Νίκολας ν. Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 227, όπως και στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Χαράλαμπος ν. Δημοκρατίας**, (ανωτέρω). Επισημαίνω ότι και στις δύο εκείνες περιπτώσεις η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος προέκυπτε από συγκεκριμένη προστασία που παρείχε ο νόμος. Στην πρώτη, με την πρόνοια ότι άδεια για την απασχόληση αλλοδαπών χορηγείται μόνο εφόσον δεν υπάρχουν “... διαθέσιμοι καταλλήλως προσοντούχοι κάτοικοι της Δημοκρατίας”. Και στη δεύτερη, από το ότι το κτήμα της αιτήτριας βρισκόταν σε οικιστική περιοχή όπου απαγορευόταν η ανέγερση πτηνοτροφικών μονάδων. Στην παρούσα περίπτωση το ισχύον καθεστώς δεν παρείχε κατά την αντίληψή μου έρεισμα για έννομη διεκδίκηση.

Με τη διαπίστωση ότι οι αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος, όχι μόνο δεν μπορεί να επιτύχει η αίτησή τους για προσωρινό διάταγμα αλλά και δεν μπορεί να προωθηθεί περαιτέρω η παρούσα προσφυγή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των αιτητών. Τα έξοδα να υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.